Funkistalon remontti muuttui intohimo-työksi

Sisustusarkkitehtipari sai tehtäväkseen funkistalon remontin. Työ vei mennessään.

KARKKILA (MT)
Mintunvihreitä ja neonvihreitä seiniä, pubipanelointia, 1980-luvun pankkisalituolit ja valaisimina kelmeät loisteputket. Seinillä sähköturvallisuuden rajoja koettelevia johtoviritelmiä.

Tämä näkymä otti vastaan muotoilijapariskunta **Elina Ala-Monosen** ja **Tani Muhosen** viime syksynä Karkkilan työväentalolla, 1935 valmistuneessa komeassa funkistalossa.

Pariskunta oli saapunut paikalle Ala-Monosen kummitädin pyynnöstä.

”Veiska osti työväentalon ja sitä pitäisi vähän remontoida”, muistelee Ala-Mononen kummitätinsä puhelua, jossa tämä kertoi miehensä **Veijo Kallioisen** hankinnasta.

Ala-Monoselle ja Muhoselle oli heti selvää, että rakennukseen oli tehtävä iso remontti.

”Vuoden 1979 jälkeen rakennuksessa ei ollut pensseli heilunut”, Muhonen kertoo.

Tuolloin taloon oli tehty remontti, jossa rakennuksen alkuperäisen hengen viimeisetkin rippeet oli hävitetty.

Tosin paljon siitä ei enää ollut tuolloinkaan ollut jäljellä. Talo oli koko 1970-luvun teollisuuskäytössä. Ensin siellä toimi pari ompelimoa ja sen jälkeen urkutehdas.

Ei marmoria eikä kuparia

Uusi omistaja halusi, että työväentalo remontoidaan juhla- ja kokouskäyttöön vuokrattavaksi tilaksi. Muita vaatimuksia ei juuri ollut – paitsi ettei sisustukseen käytetä kuparia tai marmoria.

Ala-Mononen kuvaa suunnittelutyötä ”intohimohommaksi”.

Koska talon haluttiin kunnioittavan funktionalismin henkeä, suunnittelijat käyttivät runsaasti aikaa tutustuakseen rakennukseen.

”Lähtökohtanamme oli, että mahdollisimman paljon olemassa olevaa käytetään hyväksi uudessa sisustuksessa”, Ala-Mononen kertoo.

Suunnittelun apuna olivat rakennuksessa vuosikymmenten kuluessa otetut valokuvat, joita he saivat käyttöönsä Työväenarkistosta ja Karkkilan kotiseutuyhdistyksestä. Mustavalkokuvista ei voinut päätellä tilojen värimaailmaa. Sitä suunnittelijat kaivoivat esiin seinien pintakerrostumien alta remontin edetessä.

Erityisen sykähdyttävän löydön suunnittelijat tekivät rakennuksen kellarista. Sinne oli vuosikymmeniä sitten talletettu säilöön juhlasaliin 1950-luvulla hankitut Mauri Almarin suunnittelemat ja Idmanin valmistamat lasikupuiset valaisimet.

Lisäksi vintiltä löytyi laatikollinen ylimääräisiä lasikupuja, joilla korvattiin rikkoutuneita.

Hillitty väritys antaa tilaa juhlanjärjestäjälle

Työväentalo valmistui elokuun lopussa yhdeksän kuukauden remontin jälkeen. Osa uutta sisustusta ovat aulan ja ravintolasalin seinille kehystetyt mustavalkokuvat, jotka kertovat talon historiasta. Ne kertovat myös, että suunnittelijat ovat oivaltaneet talon alkuperäisen hengen.

Sisätilojen väritys on hillitty: valkoista, ruskeaa ja harmaata sekä ripauksena kultaa. Oman lisänsä tuo lakattu puupaneeli, jota on käytetty juhlasalin päätyseinässä.

”Värityksen lähtökohtana on luoda juhlatiloihin puitteet, joihin tilaisuuksien järjestäjät voivat itse tuoda omilla väreillään haluamansa tunnelman”, Ala-Mononen kertoo.

Valaistus hyödyntää viimeisintä tekniikkaa. Juhlasalissa katonrajassa olevan valolipan päällä olevat vanhat loisteputket on korvattu led-putkilla, joiden kirkkautta voidaan säätää portaattomasti. Niihin on ohjelmoitu neljä erilaisiin tunnelmiin sopivaa valaistusohjelmaa.

Valaistuksen kruunaavat luonnollisesti Almarin kattovalaisimet.

Ravintola sai takaisin alkuperäiset kalusteet

Vuokrattavien juhlatilojen lisäksi Työväentalossa on päivittäin avoinna oleva ravintola. Sitä pitää ulkopuolinen yrittäjä, joka hoitaa myös tilojen vuokrauksen ja catering-palvelut.

Ravintolan sisustukseen päätyi toinen talosta löytyneistä aarteista: ravintolan alkuperäiset pöydät, jotka oli siirretty vuosien varrella juhlasalin alla olleeseen kerhohuoneeseen. Pöydät maalattiin mustiksi ja niiden seuraksi hankittiin mustat kahvilatuolit.

Ravintolan henkeen sopivat vanhat teollisuusvalaisimet löytyivät Tori.fi:stä, mutta niihin sopivat maitolasiset seinävalaisimet ovat Ikeasta.

Remonttia on Ala-Monosen mukaan nopeuttanut se, ettei työväentalo ole suojelukohde.

Toimeksiannon mukaisesti Karkkilan työväentalosta on turha etsiä marmoria. Sen sijaan rakennuksen ulko-ovessa on kuparinen potkupelti. Sen verran tilaajan täytyi joustaa, Ala-Mononen nauraa.

JUHANI REKU

MARKKU VUORIKARI

Juhlasalin väritys on rauhallinen. Tilan seinät olivat 1950-luvulla valkoiset, mutta vuosien varrella ne olivat saaneet päälleen aikakausien tyylien mukaisia maalipintoja.

Elina Ala-Mononen ja Tani Muhonen Karkkilan työväentalon portaikossa, joka säväyttää vahvan keltaisella väritykseellään.

Tani Muhonen suunnitteli juhlasalin takaseinään sormipaneeliverhoillun seinän. Aaltoileva muoto peittää taakseen siivouskomeron sekä sähköpääkeskuksen ja valaistuksen ohjaimet.

Ravintolasiiven terassi tuotti päänvaivaa, sillä kantavat rakenteet eivät olleet riittävän tukevat. Siksi rakenteita vahvistettiin. Kaidetta jouduttiin korottamaan myös turvallisuussyistä, mutta funkistyyli säilyi.

SUOMALAISTA PALVELUA
VITA Laboratorio
FINAS Finnish Accreditation Service T171 (EN ISO/IEC 17025) (EN ISO 15189)

Varmista kaivovetesi turvallisuus!

Viranomaishyväksytyssä vesilaboratoriossa tehtävä kaivoveden terveystarkastus on tilattavissa verkkokaupastamme www.vita.fi.

Valittavana ovat täydelliset tai suppeammat tutkimuspaketit pora- ja rengaskaivoille (sis. mm bakteeri-, radon-, arseeni- ja uraanitutkimukset). Tutkimuskokonaisuuden hinta on paketista riippuen 114 – 290 €

Vesilaboratoriomme palvelee koko Suomea. Lisätietoja nettisivuiltamme **www.vita.fi** (Sisäilma-, vesi-, elintarvike- ja hygieniatutkimukset) tai puh. 045 7734 9019.

Viljelijää opastetaan turvalliseen rakentamiseen ja rakennuttamiseen

Viljelijät tuntevat huonosti turvallisuusvastuunsa rakentajana. Vastuuta voi siirtää ammattilaisen käsiin.

Viljelijöiden rakentamisturmat poikkeavat muista rakentajista sikäli, että rakennustelineissä ja irtotikkaissa on syy jopa 18 prosentissa turmissa.

Tikkaat luistavat helposti rakentajan alta. Kannattaa siis vuokrata tukevat, kaiteelliset rakennustelineet.

Traktorin etukuormain ei ole henkilönosturi.

Viljelijä on rakennuttajana päätoteuttaja ja ensisijaisessa vastuussa työmaan turvallisuudesta, jollei muuta sovita. Korvausvaateet voivat nousta suuriksi.

”Vastuuta voi delegoida nimeämällä työmaalle turvallisuuskoodinaattorin”, vanhempi tutkija **Maarit Hellstedt** Luonnonvarakeskus Lukesta neuvoo.

Hanke kokoaa neuvot oppaaksi

Hellstedt koordinoi maatilojen rakentamisen turvallisuushanketta.

Hanke kokoaa tietoa oppaiksi ja opetusmateriaaliksi.

”Hyvien toimintamallien esilletuonti ja ammattilaisten apu auttavat eteenpäin”, Hellstedt toivoo.

Hanke valmistuu syyskuun loppuun mennessä. Maa- ja metsätalousministeriö rahoittaa sitä 40 000 eurolla.

”Päätavoite on parantaa henkilöriskien ja taloudellisten riskien hallintaa maatilojen rakentamisessa.”

Rakentamisturmat eivät vähene maatiloilla

Hankkeessa tehdään oppaat sekä viljelijärakentajille että ammattirakentajille.

Koulutusmateriaaliksi valmistuu dioja sekä kalvosarjoja. Projektin materiaalit voi ladata ilmaiseksi netistä pdf-muodossa.

Opasvihkosia voi tilata Luken verkkokaupasta. Ne ovat maksullisia.

”En valitettavasti voi vielä antaa viljelijäoppaan ja diasarjan nettiosoitetta. Sitä ei vielä ole.”

Viljelijä-rakentajia opastetaan välttämään vaaran paikkoja. Hyviä työturvallisuuden ratkaisuja nostetaan esiin.

Omatoimirakentajille sattuu paljon työtapaturmia maatilojen työmailla. Ne eivät juuri vähene, toisin kuin muussa rakentamisessa.

”Nolla turmaa on erittäin suuri haaste maatilarakentamisessa.”

Turvallisuuskoordinaattori on rakennushankkeissa pakollinen. Rakennuttaja nimeää vastuuhenkilön, joka huolehtii rakennuttajalle säädetyistä velvoitteista.

Luken opas selvittää rakentamisen ammattilaisten käsitteitä. Rakentajille kerrotaan, miten he pystyvät huolehtimaan työturvallisuuden vastuistaan.

Maatiloilla taitavista yrityksistä ja kirvesmiehistä on pulaa. Heille kerrotaan maatilojen olosuhteista omassa oppaassa. Ammattimaisia rakentajia toivotaan maatiloille lisää.

Pro Agria sekä meijerit ja teurastamot saavat koulutusmateriaalin omissa koulutustilaisuuksissa käytettäväksi. Vakuutusyhtiöt jakavat turvamateriaalia.

”Työturvallisuudesta huolehtiminen on rakennuksella työskentelevien yhteinen asia ja kaikkien etu”, Hellstedt kokee.

Turvallisuudesta huolehtiminen alkaa suunnitteluvaiheesta ja jatkuu koko toteutuksen ajan. Puutteisiin pitäisi Hellstedtin mukaan puuttua heti.

JUHANI VIITALA

Ekovillalevy – mukavasti, yhteensopivasti, ekologisesti

Uusi Ekovillalevy nostaa levyvillalla eristämisen uudelle nykyaikaiselle tasolle. Se sopii kaikkeen rakentamiseen ja antaa uudessa muodossaan suositulle, ekologiselle Ekovilla-eristeelle uusia toivottuja käyttömahdollisuuksia.

Puukuidusta tehtyä Ekovillalevyä on miellyttävä käsitellä. Kimmoisalla ja napakalla eristelevyllä valmista syntyy nopeasti ja vaivattomasti.

Ekovillalevy on rakenteille turvallinen ja luonnonmukainen lämmöneriste, joka tasaa sisäilman kosteusvaihteluita.

Lue lisää: www.ekovilla.com

Rakennustarvikeliikkeistä kautta maan!
Kysy myös Ekovillan puhalluseristeitä!

Ekovilla® Levy

Kyllästynyt haisevaan ja kovaääniseen diesel-lämmittimeesi?
NYT LÖYTYY VAIHTOEHTO!

AIRREX

Hajuton ja hiljainen diesel-käyttöinen infrapunalämmitin **100%** hyötysuhteella.

- Ei tarvitse pakoputkea ulos
- Erittäin pieni kulutus
- Biodiesel, diesel tai polttoöljy
- Ei puhallinta, ei nosta pölyä
- Siirreltävä, ei asennusta
- Hiljainen, vain 48dB
- Ei polttavan kuumia pintoja
- 15kW ja 22kW mallit

Airrex AH-300, 15kW

KULUTUSESIMERKKI
Eristetty teollisuushalli
Tilavuus: 500m³
Lämpötila ulkona: 0ºc
Lämpötila sisällä: 15ºc
Polttoaineen kulutus/vrk: n.2,5L

KATSO LÄHIN JÄLLEENMYYJÄSI TAI SOITA:
www.rexnordic.com | 044 3200 301 | 044 3200 132